

Papírváros 5

- betegen-szilánk

PRÓZA - LXX. évfolyam, 11. szám, 2026. március 13.

a folyosón mintha riadalom haladt volna végig, lassú, de fenyegető riadalom, nagyvizit, suttogták az ajtó előtt elhaladók, a férfi nem értette, miért suttognak, és miért olyan nagy az a vizit, hogy félni kellene tőle, körbenézett a szobában, amit ideérkezése óta nem nagyon tett meg, háromágyas cellácska volt, bányászto fehér paplanos ágyakkal, a falak üresen és fehérén kongták vissza a tekintetét, kinézett az ablakon, bizonyára a második vagy harmadik emelet, kint homály, szemközt tar ágak, így mondaná egy költő, ha költészetet olvasnék, mosolyodott el, de hát, rég nem olvasok én már semmit, a legkevésbé költészetet, azonban miért van nyitva az ajtó, ezt nem értette, ahogy a pizsamát sem, ami rajta volt, csíkos pizsama, bizonyára az övé, de ha az övé, mikor hozta be a nő,